

KURYER LITEWSKI

Za Najwyższem Dopuszczeniem

IMPERATORA JMCY CARY ROSSYI.

W WILNIE V. S. 9. CZERWCA 1803. ROKU WE ŚRODĘ

z Petersburga VS. 29. Maja:

IMPERATOR Jmć w Wiborgu d. 24. rano przypatrywał się mustrze Riazńskiego regimentu muszkietyerów, i Wiborgskiego garnizonu; na każdą żołnierską gospodę po 25 rublów rozdać kazał. Oglądał mieyski i woenny szpital, i Doktora Heinsz pierścieniem brylantowym obdarzył. Przebiegł nakoniec wszystkie twierdze. Do stołu Monarszego zaproszono znaczniejszych Officerów i Urzędników znajdujących się w mieście. Wyjeżdżając z Wiborga J. J. Mość o godzinie 3 z południa Komendantowi Zajcow pierścień brylantowy darował. O godzinie 11 wieczorem przybył do Friedrichsham; nazajutrz z rana oglądał Newski regiment muszkietyerów, leyb batalion, i drugi artylleryi; każdemu żołnierzowi po rublu dwie kazał; Szeffa General Majora Sazonowa, Półkownika artylleryi Argun, Podpółkownika Wriaskowa pierścieniami brylantowymi obdarzył, pochwalivszy woyska szykowność, artylleryi sprawność i porządek. Z Friedrichshamu idąc o godzinie 1 z południa do Roczensalmu, po drodze przypatrywał się twierdzy Kimenohorskiej i polowemu szpitalowi, który chcąc przyprowadzić do lepszego stanu wydał rozkazy; o godzinie 5. przybył do Roczensalmu.

Do formowania nowych regimentów 15 wyznaczeni: Major Stegman, Półkownik Derten, Major Escher, Półkownik Lecano, Major Wołkoński, Półkownik Denisew, Tołmaczew, Major Stackelberg, Półkownik Pol, Pietrow, Major Wremiew, Półkownik Dawidow, Podpółkownik Bulhakow, Półkownik Stal 3, Podpółkownik Kulikowski, Major Szubin, Półkownik Kinson, Major Stalipin, Półkownik Remer, Major Gomonow, Półkownik Woynow, Podpółkownik Harmens, major Nowosilcow, Debrini 5, Rutomzin, Filkiewicz; Półkownik Staurowicz, Major Zwiegińcew, Półkownik Klimowski, Stawicki, Major Starow, Wałchowski, Półkownik, Maximowicz, Wasilkowski, Szyzkin, Podpółkownik Lang, Pokłoński, Półkownik Czalikow, Pericz, Major Kaliszkin, Friderici, Półkownik Tolstoy, Manteufel, Major Rautenfeld, Komaszew, Półkownik Strachow, Budaiew, Podpółkownik Szostakow, Major Rosiński, Półkownik Meszczerakow, Bibikow, Podpółkownik Gusiew, Major Michailow, Dinatal, Rokotow, Tirtow, Zelwiński, Półkownik Gnade, Stege, Major Maslenikow, Półkownik Mistrow, Major Płutałow, Strażew, Baral, Koczurkiewicz, Małtenikow, Wiazminow, Etchin, Alexiejow, Kriger, Nieczajew, Nożin, Krzysztofowicz, Mandrikin, Grandmason 2, Czerniawski, Sorokin, Sukowkin, Filipsen, Zadko, Karpen, Alexandrow, Hakebut, Pierwuseyn, Efimowicz, Podpółkownik Bystrom, Major Frikojus, Zywkwicz, i innych kilkaset Officerów niższej gangi.

General Major Fok 2 naznaczony Szefem 2 batalionu konney artylleryi; leibgwardyi Izmai-

łowskiy Półkownik Mansurow umieszcza się w Piotrowskim regimencie Muszkietyerow. Za świadectwem Małorossyjskiego General-Gubernatora, Marszałkowie powiatowi tych Gubernii pochwałę i wyższą rangę otrzymali w nagrodę pracy podjętej dla wygubienia sarańczy. Flotny Kapitan Waszutyn został Konsyliarzem w departamencie leśnym z rangą Aktualnego stanu Konsyliarza. Rząd Gubernicki z Nikołajewa przeniesiony do Chersonu, a Gubernia Nikołajewska odtąd Chorsońską zwać się będzie.

z Wiednia 4. Czerwca.

Arcy Xiążę Ferdynand z Saltzburga przedsięwziął podróż do Drezna, i do Prag; już przybył — Oboz tegoroczny pod Munkendorf składać się będzie z 50. t. żołnierza — W Constantinopolu na Dywanie postanowił Sultan zachować ścisłą neutralność podczas następującej wojny między Francją i Wielką Brytanią; wprawdzie Ambassador Brune ofiarował dla bezpieczeństwa osadzić woyskiem Republikańskiem Salonichi, Smirnę, i kilka znaczniejszych portów; ale Sultan za pomoc podziękował, oświadczając, iż dość jest potężnym do utrzymania w całości i pokoju krajów swoich. Tym czasem odbieramy wiadomość o zapaloney znowu domowej wojnie w Turcyi Europeyskiej; woyska Passwana Oglou potkać się miały z Baszą Nicopolu; bitwa krwawa, z obu stron przypisują sobie zwycięztwo, ztraciwszy po 3 tysiące ludzi — Posel Xiążęcia Meklenburg Schwerin, Baron Plessen z Ratisbony przybył do naszej stolicy, starać się mając u Cesarza Jmci o przyznanie Panu swojemu dostoieństwu Elektora Rzeskiego; o co już traktować zaczęto.

z Hamburga 8. Czerwca.

Wojna Hannowerska nie długo trwała, i zakończyła się szczęśliwie dla Francuzów bez krwi rozlania. Dopóki Ministrowie Elektorscy nadzieję mieli otrzymać pomoc od osciennych i dalszych narodów, gotowali się do obrony, nakazywali pospolite ruszenie, pomnażali woysko regularne, zapalali umysły ludu, opatrywali twierdze, lecz naostatek widząc się zawiedzionemi w nadzieiach, własnym siłom zostawieni, gdy te poznali niewyrównywiącemi potędze nieprzyjacielskiej, zskłonili się do ugody. Już głównejsze miasta za ich rozkazem przez Deputatów oświadczyły wszelką powolność Generalowi en chef Mortier; już lud uzbrojony do domów spokojnie powrócił; teraz Minister Kielmanseg ostrzegł obywatelów, ażeby na dopełnienie regimentów nie posyłać młodzieży, ponieważ to na nic się nie przyda w dzisiejszych okolicznościach. Woyska jednak Hannowerskie do obozu pod Nienburg zgromadzone, niepewne losu przyszłego, zwracają na siebie uwagę powszechną.

Zaspokoił ciekawość goniec do Posła w

mieście naszym Francuzkiego Reinhard przysła-
ny z Hannoweru. D. 3. między Generałem Mor-
tier i Wodzami Hannowerskimi stała kapitu-
lacja w 17. artykułach. Francuzi Elektorstwo
Hannowerskie zabierają po rzekę Elbę; leżące
na prawym brzegu Xięstwo Lawenburgskie zo-
staie nietknięte; do tego całe wojsko Hanno-
werskie zachronić się powinno iak nayspędzej, i
stać spokojnie do końca wojny, przyrzekając
nie podnosić broni przeciwko Francuzom i zprzy-
mierzeńcom. Żołnierzom i Oficyerom oręż i
własność wszelką zostawiono, z chorągiewami i
działami połowem. Po zakończonej wojnie mię-
dzy Francją i Anglią Hannoveranie będą za-
mienieni na Francuzkich w Anglii ienców. Pod-
czas wojny 25. tysięcy Francuzów kraj utrzy-
mywać powinien, opatrując ich żołdem, ammu-
nicją, mundurem, remontą, żywnością. Wszy-
stkie twierdze na lewym brzegu Elby, Stade,
Hameln, Harburg, natychmiast wydane będą Fran-
cuzom, z artylleryą, amunicją, magazynami.
Podobnym sposobem wszelka własność znajdu-
jąca się w kraju Elektora i Króla niezwłocznie
wydana będzie Generałowi en chef Mortier, przy
którym zostanie rząd cywilny kraju całego, i ad-
ministracya dochodów.

Nie wiadomo iaka jest liczba Hannowerskie-
go żołnierza w obozie pod Nienburg; przed
wtargnięciem Francuzkiem liczono 18. tysięcy;
pomnożyło się cokolwiek zaciągiem nowym. Na
skutek tej kapitulacji, naprzód Ministrowie kra-
jowi z Hannoweru przeiechali na miejsce wy-
znaczone; ruszyli za niemi iedne po drugich
regimenta; wypróżniają się twierdze dla nastę-
pujących z blizka Francuzów; i nie tylko urzę-
dnicy biegną do Lawenburga, ale nawet wielu
prywatnych obywatelów opuściwszy domy swo-
je tam szukają zachronienia. Podobny widok mie-
liśmy r. 1757, gdy po kapitulacji podobnej w
Closter Seven zrobionym między Marszałkiem Fran-
cyi Richelieu, i Xiążęciem Cumberland wodzem
Angielskich, Hannowerskich wojsk i posiłko-
wych, te ustępowały do powiatu dla siebie wy-
znaczonego w okolicach Stade; zkąd po krót-
kim spoczynku, pod sprawą Wodza szczęśliwe-
go ruszyli przeciwko Francuzom, i zdoby-
ć im wydary. Królewcz Xiąże Cambridge do u-
mowy terażniejszej nie należał; dniem wprzód
złożył nad wojskiem kommandę, opuścił oboz
i nie poznany oddał się za Elbę. Xiąże Glo-
cester dawniej ieszcze udał się do fregat An-
gielskich w Cuxhaven.

Gdzie są wojska Francuzkie, iakie miasta
są przez nich już zajęte, nie mamy dokładney
wiadomości. Do stolicy Hannoweru d. 4. przy-
był Generał en chef Mortier; wychwalają iego
ludzkość, sprawiedliwość, i grzeczność zwycię-
żeni, wielbują wojskową karność zwycięzców
swoich. W przeciagu całej kampanii iedna tyl-
ko utarczka była, w której ieden żołnierz Han-
nowerski poległ, 3. raniono. Czekamy niecier-
pliwie, co uczynią Francuzi z miastami wol-
nemi, których neutralność podczas wojen zarę-
czył w Ratisbonie pierwszy Konsul; do Bre-
men nie wkroczyli Francuzcy wodzowie; wzglę-
dem zamknięcia rzek Elby, Weser, Embs, dla kup-
ców Angielskich żadne dotąd nie wyszły roz-
kazy. Herby Królewsko Elektorskie po całym
kraju zdjąć zalecono.

z Paryża 30. Maja.

Zgromadzenie prawodawcze zawczora za-
kończyło swoje posiedzenia; księgę praw cywil-
nych późnziej dokończy. — Za przykładem idąc
Departamentu Loiret kupcy naszej stolicy ofia-
rowali dobrowolnie RPtey summy potrzebne na
zbudowanie okrętu od 120. armat, prosząc aże-
by nosił imie, handel Paryzki. Obywatele zaś
Departamentu Sekwany otworzyli dobrowolną

subskrypcją na uzbroienie szalup działowych,
statków przewozowych, w tém rozumieniu, że
przyczynią się do rychłego zakończenia wojny,
i zabezpieczenia wolney żeglugi dla wszystkich
narodów. Jedyny do tego srodek zdaie się wy-
ładować w kraju nieprzyziacielskim, ponieważ
ani dość okrętów wojennych nie ma RPta, ani
też doświadczonego ludu w morskiem rzemieśle,
ażebym opanowanie nad Oceanem z Anglikami
waleczyć smiała. Do tego więc wylądowania ka-
żdy wzdycha, o niem wszyscy myślą, do tej
wyprawy zapalają się umysły, do niej nayswięk-
sze przygotowania w portach czyniemy; An-
wers, Ostenda, Dunquerque, Calais, Boulogne,
Hayre, Dieppe, Malo, Cherbourg, napełnione są
lekkimi statkami, które z nayswiększą pilnością
i pospiechem uzbraiać każe Konsul; Generał Ad-
jutant Lauriston zwiedza te wszystkie porty.

Naydoświadczęsi ludzie znają doskonale
trudność tej wyprawy; niektórym zdaie się nie
podobną, innym bardzo łatwą; do ostatnich lic-
by należał trybun Riouff. „Czego chcą po nas
Anglicy? iego są słowa; ażebyśmy Royalistami z o-
stali gdy RPte mamy; Republikantami kiedyśmy
Monarchów uznawali. Gdysmy wykraczali z
granic porządku, dawali Francuzom nazwisko lo-
trów; gdysmy powrócili do prawa i cichości,
zowią nas niewolnikami. Lecz nie idzie im o to,
RPte czyliż Monarchią mieć będziemy; pragną
jedynie widzieć Francją dziś w tym stanie, w
którym bywała pod Karolem 6. i Ludwikiem 15;
bez silna, i bez-rządna. Zdaie się Anglikom, że
ich naród stać nie może, gdy Francuzi wolni,
przemysłni kupiectwem się zatrudniać będą. Je-
żeli tak jest, więc trzeba koniecznie, ażeby ie-
den ze dwóch narodów zaginął; o tę zgubę i upa-
dek wołają Anglicy. Niechże się strzegą sami;
bo w tej walce, której koniec nie przewidzia-
ny; Francya Carthagina być nie może. Nie zna
dobrze stanu naszego nieprzyziacieli. Byliśmy nie
dawno pogrążeni w nierządzie okropnym; woz
pestrachu, woz rewolucyjny furje u nas cią-
gnęły; ten w stez cofniony nie jest; zastanowi-
ła go w drodze ręka samychże Francuzów; ina-
czej podobnoby Anglią przygniotł. Dumni wys-
piarze dają nam czasu 36. godzin do podpisania
co rozkazali! Czas ten w rozumieniu ich bar-
dzo jest krótki; ale niech pomyślą, że Francya
i Konsul w 36. godzinach wiele dokazać mogą;
owszem wszystko wyiowszy podpisanie pokoju
haniebnego. Niech tylko Bóg pozwoli nam wi-
atry pomyslnie; obaczą wnet Anglicy, co w 36.
godzinach zrobić możemy. „

Niema ieszcze rapportu, iak wiele nam stat-
ków zabrał już nieprzyziacieli, z naszej strony
zkończyło się dotąd wszystko na przytrzymaniu
w portach okrętów kupieckich i pocztar-
skich; korsarze nasi, ani też eskadry RPtey na
morze nie wyszły. W lądowych Prowincyach
mamy wielką liczbę uwięzionych Anglików, mię-
dzy temi znajdują się Parowie i inne osoby nays-
znaczniejsze, jako to Lord Yarmouth, Clive, El-
gin powracający Ambasador z Constantinopola,
Aukland, Crawford poseł do Danii ettc. ze wszy-
stkiemi Konsul oświadczył postępować, iak z
jeńcami naszymi postąpić zechce rząd Angielski.
Nie zginęła iednak zupełnie nadzieia pokoju; wiel-
kiej jest uwagi posrednictwo Monarchów potężnych
i sprawiedliwych, jeżeli dobroczynna ich ofiara z
równym względem i wdzięcznością przyjęta bę-
dzie w Londynie, iak w Paryżu została. Tym-
czasem już Konsul wydał urządzenie względem
zdobyczy morskiej, każdemu wyznaczając przy-
zwoitą nadgodę za zabranie okrętów nieprzyzi-
cielskich, w miarę onych wielkości, siły, i pod-
jętej pracy. — Admirał de Winter podobno ostrze-
żony o zaczętej wojnie, z Lisbony do Ferrolu
przeszedł, gdzie bierze żywność na 6. miesiąc-
cy.

z Londynu 31. Maja.

Fox w Izbie Niższej wiele i gruntownie mówił dowodząc, iż W. Brytania przyjąć powinna pośrednictwo ofiarowane przez IMPERATORA JMCI, iak przyiół Konsul, ażeby nam nie wyrzuciła Europa, żeśmy wojny pragneli, odrzucając środki, które mocne są odwrócić klęskę straszliwą. Lekarstwo że późne iest, iak twierdzą Ministrowie, nie przeto ma być odrzucone — Tegoż zdania był Pitt, pokazując, że przyięciem pośrednictwa powrócić możemy do traktowania i związków z Mocarstwami lądowemi, od których Francya wyspę naszą wyłączyć chciała. Naostatek Lord Hawkesbury oświadczył, że Król użył iuz wszelkich środków dla zachowania z Francją pokoju; nowych i dzielniejszych znaleźć nie podobno; losowi rzecz zostawić trzeba. Zatem Fox wniosek swój cofnąć musiał bez liczenia nawet głosów. Tracimy więc nadzieję, chociaż trwa dotąd korespondencya Ministrów naszych z Francuzkami nieprzerwanie.

Królewicz Xiąże Kent, o którego zchwytaniu wieść biegła, przybył z Gibraltaru do tej stolicy — Liczymy do 40. statków Francuzkich i Batawskich, któreśmy zabrali od początku wojny. Strata nasza kończy się na niewielkiej liczbie okrętów przytrzymanych w portach, i kilku pocztarskich. ubolewamy powszechnie wszyscy nad przypadkiem wielu Parów, Generalów, Officyerów, i innych osób znacznych, które ieniami ogłosił Konsul do zamiany — Dey Algierski domaga się u nas 180 tysięcy piastrow za 18. niewolników, którzy zkruszywszy kaydany w Oran na okręta angielskie przeszli — Lord Nelson zpotkawszy blisko Brestu. Eskadrę Admirala Coruwallis, oddał iemu swój okręt Victory od 110 armat, sam na fregacie kończy podróż do morza sroziemnego — Słychać że poseł nasz z Hagi będzie odwołany, Batawki zaś Londyn wkrótce opuści; jutro Ministrowie mają o tém doniesć Parlamentowi. Gdy r. 1780. przyjaciele wymawiali Lordowi North, że mając do czynienia z Francją, Ameryką, Hiszpanią, Hollendrom ieszcze wojnę wypowiedział; nowy ten nieprzyjaciel, rzecz Minister nie przyczyni nam większego zatrudnienia i wydatku.

Admiral Curtis opuszczając przygórek dobrej nadziei zostawił tam okręt liniowy 4 fregaty Hiszpańskie, które z wysp Filipińskich prowadzą zaległe 14. millionów piastrow; rzecz ciekawa czyli spokojnie przybędą do Cadix. Kompania Wschodnio Indyjska wżyskie okręta swoje uzbroić kazała, ażeby przynajmniej fregatom mniejszym odpor dać mogły — Z Dover wiadomość przyszła, że General Massena ma stanąć na czele wojsk Francuzkich, które zgromadzają się w okolicach Calais.

Dokończenie Deklaracyi Króla Angielskiego.

Król znając okoliczności Europie smutne pod ówczas, wstrzymywał się ieszcze od podniesienia broni na powściągnięciu dumnych, absolutnych, nieprzyjacielskich postępkuw Francyi z Mocarstwami lądowemi. Znając iednak doskonale charakter i skłonność rządów RPtey, przekonał się o koniecznej potrzebie pilniejszego czuwania, w obronie praw i powagi korony, interesów i całości ludu Angielskiego.

W tych myślach wezwany został przez Konsula, żeby Angielskie wojska Maltę opuściły. Król wraz po traktacie podpisanym oświadczył gotowość zpełnienia warunków wszystkich, mianowicie co się do wyspy zięgało. Jak tylko się dowiedział o wybraniu W. Mistrza, chcąc uniknąć sporów i trudności radził rzą-

dowi Francuzkiemu natychmiast uznać onego. Gdy zaś w Sierpniu Konsul prosił o pozwolenie, żeby wojska Neapolitańskie przeszły do Malty, przyięła propozycją W. Brytania dla uniknięcia przewłoki, a żołnierz Sycyliiski w Malcie przyięty został. Nie tylko więc nie opóźnił, przyspieszył owszem dopełnienie traktatu dwór Londyński. Uznać iednak nie chce i nie może, ażeby Francya prawo miała dopominać się o ustąpienie wojsk naszych z wyspy. Gdy się dopominała, w tenczas nayważniejsze warunki traktatowe względem Malty ieszcze nie były wykonane. Elekcyja W. Mistrza nie uskuteczniła. Artykuł to. chciał mieć niepodległość wyspy gwarantowaną od W. Brytanii, Francyi, Rosyi, Cesarza, Pruss, Hiszpanii. Cesarz dał gwarancją, z ostrzeżeniem o ważności oney, ieliby inne Mocarstwa gwarantowały. IMPERATOR Jmć dać nie chciał, aż gdyby język Maltański zniesiono. Król Pruski żadney nie dał odpowiedzi.

Co większa warunek główny, od którego zawisło wykonanie innych wielu, upadł przez odmiany zasze w konstytucyach Zakonnych po traktacie Amiens. Król zakonowi S. Jana Jerozolimskiego przyrzekł oddać Maltę. Zakon składający się miał z języków iakie na tenczas były. Po zgaszeniu trzech Francuzkich, przydaniu Maltańskiego, zakon składał się: z Aragońskiego, Castylijskiego, Włoskiego, Bawarskiego, Rosyjskiego. Po traktacie Amiens, język Aragoński i Castylski oderwane rozkazem Króla Hiszpańskiego, część Włoskiego upadła przez wcielenie Piemontu i Parmy do Francyi. Mamy mocną do wierzenia pobudkę, że chcia-no sekwestrować dzierżawy Bawarskiego; wyznano nakoniec chęć zachowania języków Rosyjskich w państwach IMPERATORA Jmci. Tym sposobem nie podobno iest mieć Zakon Maltański takim, iak był przy podpisaniu traktatu, gdy przyrzekał Król Maltę wrócić onemu.

Fundusze potrzebne do zachowania i na obronę wyspy sekwestrowane po większej części; gdyby to wyniknęło z okoliczności, którym Francya i W. Brytania zaradzić nie zdołały; Król iednak miałby prawo zatrzymać w Malcie wojska swoje, dopóki nie będą zrobione umowy nowe dla zabezpieczenia iey niepodległości. Lecz gdy te odmiany sprawiły Mocarstwa do traktatu wchodzące; gdy widocznie Konsul wszystko czynił ażeby odjąć możność zakonowi bronienia swojej niepodległości, którą zaręczył w Amiens; nikt przeto Królowi nie wydrze prawa strzeżenia wyspy do czasu dalszego. Dochody języków Hiszpańskich odpadły na rozkaz Króla Katolickiego część, języka Włoskiego, zniósła sama Francya; Elektor Bawarski namówiony od Konsula sekwestruie dzierżawy zakonne w krajach swoich; Francya nakoniec pochwała myśl odłączenia języków Rosyjskich od zakonu. Tak więc gdy postępek Francyi z Hiszpanią sprawił odmiany zasze, i odebrał Kawalerom sposobność utrzymania Maltańskiej udzielnosci; Francuzom i Hiszpanom, nie zaś W. Brytanii przypisać trzeba nie wykonanie to artykułu traktatu Amiens.

Reszta później.

Od granic Włoskich 24. Maja.

Obywatele Królestwa Neapolitańskiego są w bojaźni wielkiej, czekając co dla nich przyniesie woyna Francuzów z Anglikami. Monarcha pragnął zachować neutralność, lecz podobno iego oświadczenia nie sprawiły skutku spodziewanego w Londynie i Paryżu; teraz szuka pośrednictwa innych Dworów; Francuzkie zaś wojska zbliżają się powoli ku granicom. — General Administrator Piemontski Menou pilnie naprawiać kazał twierdze Alexandryi; 2500. żoł-

mierza użyto do roboty. — Po oddaleniu się wojsk Angielskich z Egiptu, przybyły tam 4. fregaty Francuzkie, na których znajdowali się agenci handlowi, wielu kupców i Officerów. Ci, jak mówiono, odebrać mieli z rąk Baszy Cairu znaczną sumę, którą Sułtan wypłacić kazał nadgradzając Francuzom poczynione szkody przez sekwestr w czasie wojny. Na ten koniec Basza narzucił Cairowi podatek wynoszący kies 7200, co czyni 6. milionów 200 t. franków. Z okolic Mekki, Meddiny, owszem z całej Arabii obywatela znaczniejsi do Egiptu uciekali z dostatkami całym przed zawziętością zwycięzcy Abdul Wechsa.

Niedzieli przeszłej, to jest dnia 7. Junii w Wilnie zgubiono kieskę różno-kolorową, w której było czter: złt: sztuk 43. i srebrem w monecie różney rubli kilka, oraz 4. numizmata starej monety. Ktoby takową zgubę znalazł, zechce się udać do Pałacu JW. Ogińskiego na Rudnickiej ulicy, a odbierze w nagrodę czwartą część znalezionych pieniędzy z rąk Murgrabiego tamtegoż pałacu.

Sąd Główny Litt: Wilen: 2go Departamentu, mając się stosownie do przedłożenia Generata od kawalerji Littgo Wojeunego Gubernatora, zarządzającego w obu Litewskich Guberniach Cywilnymi interesami i Orderow Kawalera JW. Barona Benigsena, aby niniejszy Departament w limitowaniu Sądow i reasumpcyi kadencyow stosował się do Najwyższego Imiennego Ukazu w d. 29. Aug: 1798. Ru rządzącemu Senatowi danego; obwieszcza wszystkich Obywateli i czyni onym zawczesne ostrzeżenie, że takowe wakacje mocą Imiennego Ukazu w powyższej dacie 29 Aug: 1798 Ru; iedne od d. 20 Julii do d. 20. 7bra, 2gie zaś od d. 20. Xbra do d. 20. Febr: są dozwolone, i że Departament niniejszy stosować się będzie do powyższego przepisu, ostrzega. Dan w mieście Gubern: Wilnie Msca Maja 28. dnia 1803. Ru.

Sąd Grodzki Prtu Wileńskiego Awizuje wszystkich w ogólności Kredytow i Pretensow, tak Kraiowych, iako i Zagranicznych do majątku Zydow Jowela Nochimowicza i Ieki Abraamowicza bywszych Wexlarow Wileńskich pretensye mieć mogących, iż po oświadczenym przez ich konkursie na rozdział ogólnego majątku termin do ostatecznej rozprawy Dzień 24 7bra Roku 1803. jest zamierzony, ażeby więc wszyscy Kredytowowie do takowego majątku ubiegający się na złożony termin do Sądu tego z pretensjami swoimi iawili się i onych sami bądź przez Plenipotentow swoich dowodzili zawiadania.

Litewsko Wileński Rząd Gubernski donosi, ażeby chcący wiać w arendę Solne zawody Bałachyńskie znajdujące się w Nizehorodzkiej Gubernii, skarbowy i partykularny kupca Łatu china, z dostawieniem soli na te miejsca gdzie dostawie się teraz, albotecz bez dostawienia, stawali w terminach: 1 Lipca 15; 17, 3 Września 18 d. ter: roku do głównej kantory solney, albo do Nizehorodzkiej.

Litewsko Wileński Rząd Gubernski donosi, ażeby chcący kupić drewniany dóm Zyda Szymela Chaimowicza będący w mieście Wilnie na przedmieściu Antokolskim pod N. 1420. oceniony 165 rubli za dług Zydowski Reki Chaimowey 150 rubli, stawali w terminach: 1. d. 6. 2 d. 15. 3 d. 28. następującego Lipca ter: roku do Rządu sami, albotecz przystali umocowanych według prawa.

Litewsko Wileński Rząd Gubernski donosi, ażeby chcący kupić murowany dom w Mieście Wilnie za Tatarską bramą pod Nrem 667. stojący, który należy do Generat-Majora i Ka-

walera Skosarszewskiego oceniony 5 tysięcy 800 rubli srebrem, na satysfakcyą Kredytow onego stawali do Rządu dla targu i umowy o cenę sami, albotecz przystali Plenipotentow prawnie umocowanych, w terminach ter: roku następującego Lipca. 1. d. 13. 2. d. 23. 3. d. 31.

Gdy W. JPan Stefan Olendzki Pisarzewicz Skarbowy Litt: Dobra swoje wieczysto dziedziczne Raudan i Promiadziow w Pcie Rosieńskim, Gilwicze Po-Jezuickie w Powiecie Szawelskim położenie swoje mające, Zapisem Roku 1803 Januar: 15 datowanym, a zaś tegoż Roku Januar: 21. w Sądzie Głównym w Departamencie drugim Cywilnym Gubernii Litewsko-Wileńskiej osobiscie przyznan: JOX. Jmci Platonowi Zubowowi wieczyscie wyprzedał, czyni się zatem niniejsze uwiadomienie, iżby mogący mieć do tych Dóbr iakowe pretensye oświadczały one w zamierzonym przez prawo trzyletnim czasie, inaczej podług tegoż prawa nie ochybna utrata onych następować musi.

Magistrat Miasta Wilna w celu zformowania generalnej Księgi Posesysow Obywatelskich z wyszczegulnieniem daty nabycia przez Atora, oraz która na takim gruncie znajduje się postanowiwszy uczynić weryfikacyą wszystkich prawna takowe Posesysy służących, i po odebraniu w Roku 1801. Msca Julii 3 dnia Ukazu JEGO IMPERATORSKIEJ MOSCI Samowładnącego całą Rosyą Litewskiego Gubernskiego Rządu za Nrem 8533. wyszłego potwierdzającego takowe Magistratu postanowienie wydał uprzednio Awizacye uwiadamiając każdego Obywatela aby Dokumenta na Ratuszu naznaczonym Członkom pokazane były, w skutek tego gdy niektórzy Posesysowowie Domow w Mieście Wilnie będących dotąd ieszcze Dokumentow na Posesysy nie okazali i przewłokę zformowaniu Księgi generalnej Posesysow czynią. Przeto Magistrat każdego Obywatela czy Posesysora Domów i Placow w Mieście Wilnie sytuowanych, którzy dotąd zaniedbali okazać swe Dokumenta wnow przez niniejsze uwiadomienie zaleca, iżby niezwłocznie oto naydaley w przeciągu dwóch tygodni przed wyznaczonym do tego dzieła JP. Barmistrzem Pawłowskim w Kamienicy własnej onego na Rudnickiej Ulicy pod Nrem sytuowanej Dokumenta i Prawa dla wciągnięcia do Tabelli okazali, i dla tego Magistrat takową publikacyą w druku przewodnicewem Policji do każdej posesysy po iednym txemplarzu rozesłać, i w Gazetę Kraiową umieścić postanawia, Roku 1803. Maja 13 dnia.

Pewny bawiący się dawniej Profesysą nauczyciela w Szkołach Publicznych koronnych, od lat sześciu prywatną z kilkunasto osobami trudniący się edukacyą w Powiecie Brzeskim którą w miesiącu Sierpniu Roku terażniejszego zakacza, uwiadania troskliwych o oświecenie dzieci Rodzicow, że posiadając Języki Francuzki Niemiecki, Łaciński, Polski, oraz umiejętność do oświecenia młodzieży potrzebne, iako to Jeografią, Historią, wymowę i Arytmetykę zamysła ieszcze przez lat kilka w Domu iakim znacznym podjąć się obowiązku edukowania młodzieży — życzący więc sobie takowego mieć dla dzieci nauczyciela udadzą się do Prefekta Szkoł Powiatowych Brzeskich.

Tabakierka szczerozłota, figury podługowatej, koło 5ciu palców dłużyny, a 2ch szerżyny na półtora wyższyni, szlifowana powierzchnia iey w paski, zgubiona w drodze, idąc od zielonego mostu do Kalwaryi, kto ją znajdzie i odniesie do Prezesa Drukarni Piarskiej, odbierze nadgródy 5. dukatów.

Domy i płoce dziedziczne po Ogińskim Hetmanie W. L. pozostałe w Słonimie będą przedawane w temże mieście przez licytacyą w terminie d. 1. Lipca roku terażniejszego, ktoby kupić życzył niech się uda do Plenipotenta sukcesorow Hetmanskich Regenta Ziem. Słoni: Ant. Szumowicza w Słonimie,